

Trénovat olympijského vítěze je snem každého trenéra, říká Radovan Šabata

Trenér, zastupitel, starosta, technik, to jsou jen některé z rolí, které během svého života zastával Radovan Šabata. Známe se díky sportu už dlouho, takže tykáni bylo zcela přirozené.

Začnu klasicky – jsi místní rodák?

Ne, narodil jsem se v Tanvaldu. Tatínek pracoval v porcelánce v Desné v Jizerských horách a mamka pocházela nedaleko odtud. V roce 1959 přešel taťka do nově vzniklého národního podniku Elektroporcelán Lounech. Z toho důvodu jsme se přestěhovali do Loun.

Prožil jsi v Lounech celý zbytek dětství nebo ses s rodiči stěhoval?

Dalo by se říct, že jsem dětství prožil v Lounech, ale 22 měsíců jsem díky taťkovi prožil ve vesnici Rishra v Indii. Ta „vesnice“ měla 60 000 obyvatel, kde se stavěla továrna na technický porcelán.

Tvoje školní léta?

Nezapomenu na pana učitele Hrdličku, který si po 14 dnech svolal rodičovské sdružení a tam ukázal svoje pracovní pomůcky – rákosku – a řekl rodičům, komu se tento výchovný prvek nelíbí, ať dá děti jinam. On že nepíše poznámky, ale prohřešky zaznamenává na zadek svým žákům. Dnes nepředstavitelná metoda, ale psal se rok 1963. Po ukončení základní devítileté docházky, jsem rok chodil na Železniční učiliště tady v Lounech. Učil jsem se na obor provozní zámečnický pro Elektroporcelán. Po absolvování prvního roku jsem přešel na strojní průmyslovku do Mostu. Mým třídním učitelem se stal Vojta Jošek z Litvínova, velký atletický odborník a po Pepovi Frolíkovi můj druhý atletický trenér. Vojta Jošek vychoval mnoho běžců, m.j. Standu Hofmana. Pod jeho vedením jsem trénoval až do odchodu na vojnu. Oba výše uvedení pánové měli zásadní vliv na mé další životní směřování.

Vloni 7. května zemřel nestor lounské atletiky Josef Frolík. Můžete ho čtenářům přiblížit?

Pepa neměl jednoduché dětství. Tatínka mu zavřeli za protistátní činnost a hrozil mu trest smrti. Nakonec dostal vysoký trest odnětí svobody. To malého Pepu poznamenalo na zbytek života. Pepa byl zakladatelem atletického oddílu v Lounech i tradice Jarního přespolního běhu, který založil v roce 1964. Kolem Pepy se zakrátko vytvořila parta nadšenců, kteří se začali scházet na Letním cvičišti. Byl tam Jindra Vaníček, Láďa Marek, Míra Kučera a další. Výborná parta, atletika byla jejich životem. Skákali tyčku, do písku, do dálky, vrhali se koulí i se házel disk a samozřejmě se běhalo, vše na Letním Tyršově cvičišti. Největším pamětníkem této party je Láďa Marek. To, že tu trénoval ke konci 60. let i Láďa Kříž, člen zlaté štafety na 4x100 m z ME 1971, bylo jen důsledkem neúnavné práce Pepy a kamarádů kolem něj, kteří z Letního cvičiště udělali skromné, ale účelné zázemí pro atletiku v Lounech. Jezdilo se na krajské přebory družstev do Jablonce nad Nisou.

Pracoval jsi v elektrárně v Počeradech, že?

V roce 1977 hned po škole ještě před vojnu. Elektárna přidělovala byty a já se v dubnu 1977 oženil a čekal jsem rodinu. Nastupoval jsem samozřejmě do provozu jako pochůzkář kondenzace. Po vojně jsem si udělal zkoušky na obsluhu turbogenerátoru, řídil jsem pak jeden ze šesti turbogenerátorů 200 MW na žluté směně.

Prosím, řekni něco o založení ASK Elna Počeradý....

Klub byl založen v listopadu 1983 na základě toho, že jsme se na jedné směně sešli tři bývalí atleti – Petr Kopecký, Petr Donner a já. V té době jsme chtěli ještě sami závodit. Fungoval tady stále Pepa Frolík s Lokomotivou Louny s dětmi, v roce 1984 se tady měla pořádat zemědělská olympiáda. Na tu se stavěl na cyklistickém stadionu škvárový atletický ovál významným stavitelem Jaromírem Siberou. Mj. stavěl i tenisové kurty na Štvanici. Na jeho drahách běhal i Emil Zátoupek. Tohle vše nás podnítilo k založení klubu, kde jsme začali závodit jako dospělí. Jezdili jsme na krajské soutěže, začali jsme stahovat všechny bývalé atlety, kteří dřív běhali za Lokomotivu. Elektrárna nám vytvořila vynikající

podmínky pro sportování. Díky ní jsme měli autobus, takže už nebyl problém s dopravou. Ani s vybavením. Základnu jsme měli na cyklistáku, kde nám elektrárna pomohla vybudovat zázemí z mobilních buněk. Škvárovou dráhu jsme s lidmi z oddílu udržovali více jak 15 let.

Tvoje Spolupráce se Swietelským začala stavbou umělé dráhy na ZŠ Přemyslovců?

Ano, v tu dobu jsem byl OSVČ, takže jsem měl čas na to věnovat se další aktivitě. Od roku 1998 jsem usiloval o stavbu stadionu s umělým povrchem, na jaře 2002 se přes poslance Starce podařilo získat dotaci z MŠMT. V září 2002 jsme v Lounech otvírali novou dráhu s tartanovým povrchem, teprve druhou v Ústeckém kraji. Myslím, že se tahle investice městu již určitě vrátila.

Kdo všechno na této dráze trénuje?

Kromě atletů všechny školy v dosahu, gymnázium, samozřejmě domácí ZŠ Přemyslovců, Speciální základní škola, ZŠ J. A. Komenského. Naším snem je dotáhnout do konce výstavbu běžeckého tunelu podél tělocvičny. Dal by se postavit tunel ve čtyřdráze o délce cca 90 m, kde by se mohly provozovat sprinty dálka, výška, koule.

Jak se vyvíjela dál tvoje pracovní kariéra?

Při slavnostním předávání dráhy mně ředitel tehdy nově vznikajícího závodu Sportovních staveb Swietelsky v Jindřichově Hradci nabídl zaměstnání v této firmě. Musím říct, že tam se naplnil můj životní sen podílet na rozvoji atletiky. Díky mým kontaktům jsme stavěli nejen v Čechách, ale i na Slovensku, firma je tam velmi úspěšná.

Byl jsi i starostou města....

Ano, od února 2012 šest let. Z funkce ve stavební firmě se mi odcházelo těžce, protože jsme měli rozpracovaných spoustu staveb. Tohle ale byla další výzva a srdeční záležitost. Byl jsem v zastupitelstvu od roku 1992 po úmrtí Karla Raise kooptací a měl jsem velkou možnost vidět řízení města od bývalého starosty Emila Volkmana. Jeho řízení nebylo vedeno polickým záměrem, ale vždy ku prospěchu města. Tohle na mne zanechalo velký dojem a s touto ideou jsem nastupoval do funkce. Myslím si, že za těch šest let ve funkci, ať už to bylo s Editou Hořejší nebo s Honzou Čermákem jako místostarosty, jsme se vždy snažili směřovat radnici ku prospěchu a rozvoji Loun. Politické zájmy byly druhotné. V tu dobu se udělalo Zelené náměstí, zrekonstruovala se Zastávka, opravila a zateplila střecha a opravilo chlazení na Zimním stadionu, vyprojektoval se plavecký bazén a byla zahájena jeho výstavba, došlo k významné rekonstrukci parku Masarykových sadů a výstaviště včetně rekonstrukce pavilonu A. Tohle všechno by nešlo bez velkého úsilí zaměstnanců radnice. Zde bych chtěl poděkovat za významnou spolupráci Blance Sunkovské a celému jejímu odboru. Dokázala pochválit a motivovat lidi a bez toho bychom to nedokázali.

Co jsi dělal po odchodu z vrcholné městské funkce?

Vrátil jsem se ke Swietelskému a dělal jsem na stavebním závodě v Lounech. Tam jsem skončil v roce 2021, kdy už jsem byl v důchodovém věku. Dva roky jsem ještě pracoval na Ředitelství silnic a dálnic. Důchodce naplno jsem od 1. února 2024.

Jak se cítíš v nové roli?

Zatím mám spoustu práce s atletikou, připravovali jsme Jarní přespolní běh, pak hned nastoupila příprava Memoriálu Karla Raise, do toho trénování dětí, závody, takže zatím nemám času nazbyt. Tréninky máme každé úterý a čtvrtek od 17 hodin na ZŠ Přemyslovců. A samozřejmě, jak je tradiční u nás, od listopadu od března každou neděli od 10 hodin jezdíme od Luny k Ročovu na Selmický les na výběhy.

Čím jezdíte?

Náš klub vlastní 9-ti místného Tranzita. Evžen Myslivec nám ho nechává parkovat v jeho areálu, za to mu moc děkujeme. Po zkušenosti z devadesátých let, kdy nám naše první klubové auto ukradli, je to významná pomoc.

Jak zasáhl do života oddílu covid?

Nemohli jsme trénovat a děti ubyly. Po covidu tak 30% dětí odešlo. Problémem je, že děti nechtějí dělat něco, co bolí. Těžko se učí prohrávat, druhá věc je snášet fyzickou bolest.

Celkově po Covidu děti hodně zpohodlněly. Slyším to z úst učitelů a vidím to i na atletice. Co byl pro nás přirozený pohyb, dnes se stává velkým problémem.

Které závody a v jakých termínech atleti ještě čekají?

4. 5. je to Memoriál Karla Raise a 3. 8. to bude snad Velká cena ČEZ.

Děkuji za rozhovor.